

На перевал ми вилізли помалу...

Платон Воронько

На перевал ми вилізли помалу
І потекли назад із перевалу,
Забувши з межигірного віконця
Душею доторкнутися до сонця.
А дерлися по кручі ради того,
Щоб причаститися до чуда вогняного,
Серцями спалахнуть у сонці-вірі.
Вернулися такі ж суєтні, сірі, —
Із перевалу нас прогнала втома.
Лінивість будем проклинати вдома
І знову подумки сягать на перевали.
Вже б і пішли... Та чоботи порвали.